



Waarover spraken zij ...?

door: Jarig de Vries

Het is donderdagmiddag. Ik stap een ruime hal binnen. Een heftruck verplaatst pallets vol blikken soep, pakken frisdrank en andere verpakte etenswaren. Enkele mensen zijn bezig om kratten te vullen. Er wordt druk overleg gepleegd... Ik ben in de voedselbank Meppel en ontmoet Franklin van den Dool en Netty van Dijk-Westenbrink. Beiden initiatiefnemers van dit belangrijke en broodnodige fenomeen en leiders van de zeven koppige werkgroep ervan.

Uit ons gesprek blijkt dat de voedselbank niet zomaar uit de lucht is komen vallen. De oorsprong ligt bij IPAM, het interkerkelijk platform asielzoekerscentrum Meppel. Zeven kerken hadden de verplichting op zich genomen om gedurende vijf jaar iets voor asielzoekers te doen. Na anderhalf jaar echter werd het centrum al weer opgeheven en waren de bewoners vertrokken. Intussen hadden een aantal mensen, waaronder Franklin en Netty, zich in Ermelo bij de stichting Gave laten toerusten in het begeleiden van asielzoekers en was er een prima teamgeest ontstaan.

Deze werkgroep opheffen en dus dit 'kapitaal' vernietigen zou zonde zijn. Om samen toch iets te blijven doen voor medemensen in problematische situaties werd de stichting Manna opgezet. Vanuit de vraagstelling: wat kan ik doen met mijn gave(n)?, dachten de leden na over hulp aan daklozen, alleenstaanden, sociaal geïsoleerde mensen, enz. Hieruit kwam het plan voort om met een voedselbank te beginnen. Bedrijven werden aangeschreven om financiële en materiële steun en ook werd er contact gelegd met de centrale voedselbank te Rotterdam, waar veel goederen vandaan komen.

En zo kwam het plan op 17 december 2004 tot werkelijkheid. Twee bedrijven uit Meppel kwamen met groente en fruit en een hoeveelheid brood, zodat de er de eerste keer in het pakhuis van Wester Transport maar liefst 18 pakketten konden worden samengesteld. Een hoopvol begin! Inmiddels worden er op vrijdagmiddag om de veertien dagen 86 pakketten verstrekt aan mensen die daar intens blij mee zijn'.

Maar hoe komen jullie aan de adressen van jullie afnemers?

'Uit onze contacten met de sociale dienst, het maatschappelijk werk, de Arme Kant, en de Diaconieën'.

Weet je dan meteen dat deze mensen in aanmerking komen?

'Nee, we bezoeken ze eerst en bekijken of ze voldoen aan de criteria van de Stichting Voedselbank Nederland. Inkomsten en uitgaven zijn daarbij doorslaggevend. Wat zijn de vaste lasten? Moeten er één of meer leningen worden afgelost? Heeft de Gemeentelijke Krediet Bank het faillissement uitgesproken? Er zijn er ook die een aantal maanden moeten wachten op een WAO/WW-uitkering en gedurende die tijd aanvulling krijgen van de voedselbank'.

En hoe lang mogen jullie iemand van voedsel voorzien?

'Gedurende een periode van drie jaar. Dan is het afgelopen. Je móét wel een termijn stellen, om te voorkomen dat de mensen lui worden en niet zelf meer hun best doen om weer in eigen levensonderhoud te voorzien. Wie het na drie maanden evenwel echt niet redt alleen, die laten we weer toe. We controleren trouwens elk halfjaar of er ook veranderingen zijn gekomen in het inkomsten patroon van onze klanten, want het gaat om eerlijk verdelen van wat wij ontvangen'.

En zijn wij er als maatschappij ook mede schuldig aan dat er mensen tussen wal en schip vallen?

'Jazeker, kijk maar eens in de mooie catalogussen van winkels en postorderbedrijven. De commercie verlost de mensen en dan doen ze helaas

vaak onverantwoorde aankopen. Zo stapelen de schulden zich op en kunnen ze niet meer meedoen in de samenleving en raken ze geïsoleerd'. Gelukkig kunnen wij wat voor hen betekenen. Vrijdagmiddags om de veertien dagen is er uitdeling.

Hoe gaat dat eigenlijk in zijn werk?
Onze vrijwilligers (ongeveer 40) hebben bij toerbeurt dienst. Ze vullen de kratten en zetten ze klaar. Daarna vertrekken ze en als om half vijf de klanten komen, dan zijn alleen wij als werkgroep (7 personen) aanwezig. De mensen komen aan in een voor hen vertrouwde omgeving'.

En waar komt het voedsel vandaan?

Nou, van wat het bedrijfsleven te veel produceert. Ook ontvangen we regelmatig voedingsmiddelen van enkele supermarkten, en daarnaast willen we vooral noemen de plaatselijke groente- en fruitgroothandel die ons rijkelijk bedeeft en de bakker van wie we het overtollige, ingevroren brood krijgen.

En verder leven we van donaties en sponsors. We plukken op de eerste zaterdag van oktober peren aan de Larijweg en voor deze hal hoeven we maar de helft van de huurprijs te betalen. Ook dat betekent een belangrijke besparing op onze kosten. Daar zijn we heel blij mee!

En tenslotte willen we graag kwijt dat deze locatie ook dienst doet als distributiecentrum voor de noordelijke voedselbanken, daar draagt Gerrit van Dijk verantwoordelijkheid voor'.

Welnu, Franklin en Netty, ik wens jullie wijsheid en kracht om zo dienstbaar te blijven. En bedankt voor jullie bevlogenheid die ook de rode draad was in dit gesprek.